

Την Τρίτη 12 Νοεμβρίου 2024, στον φιλόξενο χώρο της Γενναδείου Βιβλιοθήκης, πραγματοποιήθηκε η παρουσίαση τριών επιλεγμένων βίντεο - μέρους μιας σειράς δώδεκα ταινιών μικρού μήκους, παραγωγής του Εβραϊκού Μουσείου Ελλάδος με θεματολογία από τις Συλλογές και τα Αρχεία του.

Οι ταινίες αυτές δημιουργήθηκαν στο πλαίσιο του προγράμματος ΕΣΠΑ 2014-2020 - Πρόσκληση 118, μέσω του οποίου χρηματοδοτήθηκαν, ως μέρος ευρύτερου έργου που υλοποίησε το Μουσείο.

Οι δώδεκα ταινίες περιλαμβάνουν θέματα, όπως οι απαρχές των ελληνοεβραϊκών κοινοτήτων, οι εβραϊκές γειτονιές της χώρας, η Κατοχή και η Αντίσταση, ιστορίες από τις Κοινότητες Αθήνας, Θεσσαλονίκης, Κέρκυρας, Χαλκίδας και Ζακύνθου.

Την εκδήλωση, συμπαραύση από το ΕΜΕ και την Γεννάδειο, άνοιξε η Διευθύντρια της Γενναδείου Βιβλιοθήκης, Μαρία Γεωργοπούλου, που καλωσόρισε τους παραβρισκόμενους και κάλεσε τον Πρόεδρο του ΕΜΕ για έναν σύντομο χαιρετισμό.

Ο **Μίκης Μοδιάνο**, επεσήμανε την αξία ύπαρξης αυτού του υλικού, ενώ ανέφερε την δημιουργία διαδραστικής ταινίας VR, την ψηφιοποίηση και τεκμηρίωση επιπλέον αντικειμένων της συλλογής του Μουσείου. Δεν παρέλειψε να ευχαριστήσει όλους όσους συνέβαλλαν από τη θέση τους, τον οργανισμό ή την υπηρεσία τους στην πραγματοποίηση των γυρισμάτων, με την έκδοση των απαραίτητων αδειών, συνεισφέροντας στη διάδοση της ιστορίας των εβραϊκών κοινοτήτων στο ευρύτερο κοινό. Σημείωσε ότι οι ταινίες αυτές είναι διαθέσιμες για κάθε ενδιαφερόμενο από το διαδικτυακό τόπο του ΕΜΕ στην κατηγορία των **πολυμεσικών εφαρμογών**. Ευχαρίστησε επίσης τον σκηνοθέτη Κώστα Αυγέρη, την Αννίτα Μορδεχάι και την Ναταλία Αμπραβανέλ για την πολύτιμη συμμετοχή τους στη δημιουργία των ταινιών, τη διευθύντρια και το προσωπικό του Μουσείου, καθώς και τους Νίκο Βατόπουλο και Νίκο Βέργαδο για την συμμετοχή τους στην εκδήλωση και την κυρία Γεωργοπούλου για τη φιλοξενία. Κλείνοντας τον χαιρετισμό του κάλεσε τους παρευρισκόμενους να εγγραφούν στον ΣΦΕΜΕ και να απολαμβάνουν τις ποικίλες μηνιαίες εκδηλώσεις που διοργανώνει.

Στη συνέχεια, η διευθύντρια του Μουσείου Ζανέτ Μπαττίνου, παρουσίασε στην εισαγωγή της το πλαίσιο μέσα στο οποίο δημιουργήθηκαν οι ταινίες, όσο και την σημασία και αξία τους. Τόνισε ότι η ιδιότητα του Μουσείου ως ερευνητικού κέντρου, του επιτρέπει να θέσει το σπάνιο αυτό ψηφιακό υλικό υπόψη μελετητών και ερευνητών σε όλο τον κόσμο. Εξίσου σημαντική είναι και η πολυχρηστικότητα των ταινιών αυτών, είτε άμεσα, από τις εκπαιδευτικές και εκθεσιακές δραστηριότητες του Μουσείου, είτε ως ενισχυτικό εργαλείο κατά την παιδευτική διαδικασία μέσα στην τάξη, συμπληρώνοντας μαθήματα τοπικής

ιστορίας και αποτελώντας σημείο επαφής με τη ζωή και την ιστορία των ελληνοεβραϊκών κοινοτήτων. Παράλληλα, επισήμανε ότι η διαδραστική αξιοποίηση επιλεγμένων τεκμηρίων και ιστορικών αφηγήσεων από τις Συλλογές και τα Αρχεία του Μουσείου, επιτείνει την ικανότητα και τις δυνατότητες του ΕΜΕ να μεταδώσει αποτελεσματικά το επίκαιρο μήνυμά του στο παγκόσμιο ενδιαφερόμενο κοινό. Χρησιμοποιώντας ως όχημα και παράδειγμα ζωής τη διασπορική παράδοση των Ελλήνων Εβραίων, αναδεικνύει την αξία διατήρησης της μνήμης και ταυτότητας των μερών μιας κοινωνίας, ως ακρογωνιαίων λίθων, που δομούν την ολότητα των κοινωνιών και τροφοδοτούν την πολυπολιτισμικότητα.

Μετά την προβολή της πρώτης ταινίας, ο λόγος δόθηκε στον γνωστό και αγαπητό δημοσιογράφο και συγγραφέα **Νίκο Βατόπουλο** που μοιράστηκε με το κοινό τις σκέψεις του, με κυριότερο τον προβληματισμό του, ως προς το τί θα είχε καταφέρει να διασωθεί αν ταινίες ανάλογου περιεχομένου ήταν δυνατόν να είχαν δημιουργηθεί τριάντα ή σαράντα χρόνια νωρίτερα. Μοιράστηκε επίσης την συγκίνησή του παρακολουθώντας τις 12 ταινίες και εκτιμώντας τόσο τη δομή όσο και την παρουσίαση αυτού που ονόμασε αρχαική κουλτούρα που έχουμε στη χώρα μας. Έθεσε τον διαρκή προβληματισμό του ως προς τον τρόπο που παρουσιάζεται στον δημόσιο βίο το αποτύπωμα του εβραϊκού πολιτισμού στην Ελλάδα, καθώς και την διαχείριση του θέματος μέσα στο πέρασμα του χρόνου. Πώς έχει τροποποιηθεί η γνώση και η επαφή της κάθε γενιάς με το θέμα, την διαχείριση του τραύματος, την επανένταξη, με την ίδια την θεματολογία του Ολοκαυτώματος. Ξετύλιξε την σκέψη του, θέτοντας σαν αφηγηρία τη δεκαετία του ογδόντα και κυρίως την μετά την πτώση του Τείχους του Βερολίνου εποχή και στην ανάγκη που εκφράστηκε να επαναπροσδιοριστεί η ιδιότητα του Έλληνα, και έδωσε αυτή την σύντομη αναδρομή και πορεία με τις ταινίες και τη θεματολογία τους, και εν τέλει με την διεθνή προβολή της Ελλάδας, ως πύλης για τον εβραϊσμό στην Ευρωπαϊκή Ήπειρο. Πριν ολοκληρώσει, έκανε αναφορά στην ίδια την ύπαρξη και το έργο του Μουσείου, στην ανάγκη έκφρασης του μηνύματος της μνήμης, μέσω της μαρτυρίας και δη της προφορικής.

Μετά την προβολή της δεύτερης ταινίας, ο λόγος πέρασε στον φιλόλογο **Νίκο Βέργαδο**, ο οποίος εκπροσώπησε την ομάδα του σκηνοθέτη που βρισκόταν εκτός πόλης λόγω επαγγελματικών του υποχρεώσεων. Ο κ. Βέργαδος, περιέγραψε την εμπειρία των ανθρώπων που εργάστηκαν πίσω από τις κάμερες, που δούλεψαν τα σενάρια και εικονοποίησαν τις ιστορίες. Μίλησε για την προσωπική εντύπωση που αποκόμισε ερχόμενος σε επαφή με κομμάτια της ιστορίας που ήδη γνώριζε όσο και με άλλα που του ήταν άγνωστα. Ευχαρίστησε την ερευνητική και επιστημονική ομάδα του Μουσείου που εργάστηκε εντατικά για να προμηθεύσει την ομάδα του σκηνοθέτη με τα απαραίτητα ιστορικά στοιχεία, ντοκουμέντα, προφορικές μαρτυρίες, τρισδιάστατα αντικείμενα και φωτογραφικό υλικό από τις συλλογές και τα αρχειακά σύνολα, που απαρτίζουν την πολιτιστική παρακαταθήκη του Μουσείου. Πριν ολοκληρώσει, ανέγνωσε ένα σύντομο μήνυμα του κ. Αυγέρη, μεταφέροντας έτσι την συγκίνησή του όσο δούλευε τις ταινίες και την πίστη του ότι το έργο που ανέλαβε, το έφερε σε πέρας με ενσυναίσθηση και σεβασμό στους ανθρώπους και τις ιστορίες τους και ευχαρίστησε έναν προς έναν όλους τους συνεργάτες του.

Με την ολοκλήρωση της προβολής και της τρίτης ταινίας, η διευθύντρια του Μουσείου ευχαρίστησε την κα **Γεωργοπούλου** για την συνεργασία και την άρτια οργάνωση της εκδήλωσης, ζητώντας της να την κλείσει με την δική της παρουσίαση. Μιλώντας με την ιδιότητά της ως ιστορικού, η κα Γεωργοπούλου έθιξε την έννοια και τη σημασία του μνημείου, τα αρχειακά κατάλοιπα που παίρνουν τη θέση αφηγητή και τέλος την συμβολή των ιστορικών και των αρχαιολόγων στην παρουσίαση του παρελθόντος με γλαφυρότητα, όπως πέτυχαν να κάνουν και οι 12 αυτές ταινίες. Αναφέρθηκε στην παλαιά σύνδεση και συνεργασία της Γενναδείου με το ΕΜΕ και μέσα από το έργο του ιδρυτικού διευθυντή του Μουσείου, του αείμνηστου Νικόλα Σταυρουλάκη.

Η βραδιά έκλεισε με τους παρευρισκόμενους να απολαμβάνουν ένα ελαφρύ κοκτέιλ.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την έκθεση, παρακαλούμε επικοινωνήστε με το Εβραϊκό Μουσείο Ελλάδος, Δευτέρα - Παρασκευή: 09:00-14:30, τηλ: + 30 210 32 25 582. info@jewishmuseum.gr, www.jewishmuseum.gr

ΠΗΓΗ: [Εβραϊκό Μουσείο της Ελλάδος, Αθήνα 2024](#)